

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2005

Julkaistu Helsingissä 9 päivänä elokuuta 2005

N:o 609—613

SISÄLLYS

N:o		Sivu
609	Veronkantolaki	3471
610	Laki valmisteverotuslain 36 §:n muuttamisesta	3482
611	Laki ajoneuvoverolain muuttamisesta	3483
612	Valtioneuvoston asetus rikesakkorikkomuksista annetun asetuksen muuttamisesta	3484
613	Valtioneuvoston asetus päiväsakon rahamäärästä annetun asetuksen 1 ja 7 §:n muuttamisesta	3486

N:o 609

Veronkantolaki

Annettu Naantalissa 5 päivänä elokuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995) ja ennakkoperintälaissa (1118/1996) tarkoitettujen verojen ja maksujen sekä metsänhoitomaksun, työnantajan sosiaaliturvamaksun, arvonnäisäveron ja eräistä vakuutusmaksuista suoritettavan veron kannossa sovelletaan tämän lain säännöksiä.

Tämän lain säännöksiä sovelletaan myös muiden verojen ja maksujen kannossa, joista niin erikseen säädetään.

Maahantuonnin yhteydessä toimitettavasta arvonnäisäveron kannosta säädetään erikseen.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa:

1) *verolla* tarkoitetaan 1 §:n mukaisia veroja, maksuja ja muita suorituksia, minkä lisäksi veronkuittauksessa verolla tarkoitetaan maksuunpantua lähdeveroa, veron maksami-

HE 63/2005
VaVM 16/2005
EV 87/2005

seen liittyviä viivästysseuraamuksia ja maksun lykkäyskorkoa sekä sellaista ulkomaan veroa, joka vieraan valtion kanssa virkaavusta veroasioissa tehdyn sopimuksen (*virka-apusopimus*) nojalla voidaan periä Suomessa;

2) *veronkannolla* tarkoitetaan verovarojen kantamiseen ja palauttamiseen kuuluvia toimenpiteitä, kuten maksuliikettä ja verosuoritusten kirjaamista verovelvollisen ja veronsaajan hyväksi, verovaroista pidettävää kirjanpitoa ja veron perintää;

3) *veron perinnällä* tarkoitetaan veroviranomaisen perintätoimia sekä muuta verovelkojen perintää tässä ja muussa laissa säädettyjä perintäkeinoja käyttäen;

4) *maksuunpannalla verolla* tarkoitetaan veroa, jonka maksuajankohdan (*eräpäivä*) ja määrän veroviranomainen on määrännyt;

5) *oma-aloitteisella verolla* tarkoitetaan veroa tai maksua, jonka verovelvollinen tai verosta vastuussa oleva on velvollinen itse laskemaan ja suorittamaan laissa säädettyä maksuajankohtana (*maksupäivä*) veronkantorviranomaiselle;

6) *verojäämällä* tarkoitetaan eräpäivänä maksamatta jätettyä maksuunpantua veroa;

7) *veronpalautuksella* tarkoitetaan verovelvolliselle takaisin maksettavaa veroa ja verolle laskettuja korkoja, minkä lisäksi veronkuittauksessa veronpalautuksella tarkoitetaan vieraasta valtiosta Suomeen siirrettyä veroa tai veron ennakkoa, jota ei ole käytetty verovelvollisen verojen suoritukseksi.

3 §

Verovarojen maksuliike

Verot kannetaan samoin kuin palautukset ja muut suoritukset maksetaan käyttäen valtion maksuliikepankeissa olevia veronkantorviranomaisen tilejä.

4 §

Yhdessä kannettavat verot

Verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitetuista veroista valtionvero, kunnallisvero

ja kirkollisvero sekä vakuutetun sairausvakuutusmaksu kannetaan yhdessä yhtenä verovuoteen kohdistuvana verona.

5 §

Kirjanpito verovaroista

Kannetuista ja palautetuista veroista sekä muista suorituksista veronkantoviranomainen pitää verovarojen kirjanpitoa.

Verovarojen kirjanpidon tulee sisältää tiedot kannetuista ja palautetuista veroista sekä muista suorituksista. Verovarojen kirjanpidosta on käytävä ilmi valtion talousarviosta annetun lain (423/1988) ja valtion talousarviosta annetun asetuksen (1243/1992) edellyttämät tiedot samoin kuin veronsaajille tehtävien tilitysten edellyttämät tiedot.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä verovarojen kirjanpito- ja kirjaamismenettelystä.

6 §

Viranomainen

Veronkantorviranomaisina toimivat verovirastot. Verohallitus ohjaa ja valvoo veronkantoa.

2 luku

Veron maksaminen

7 §

Maksupaikat

Tässä laissa tarkoitettut verot, maksut ja muut suoritukset maksetaan rahalaitoksiin. Maksaja vastaa maksamisesta aiheutuvista kuluista. Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään niistä maksupaikoista, jotka ottavat suoritukset vastaan perimättä maksua suoritamisesta aiheutuvista kuluista.

Verojen maksamisesta ulosottoviranomaiselle on voimassa, mitä siitä erikseen säädetään.

8 §

Maksuaika

Oma-aloitteinen vero on maksettava lain, asetuksen tai Verohallituksen päätöksen mukaan määräytyvänä maksupäivänä. Maksuunpantu vero on maksettava viimeistään maksuunpanon yhteydessä määrättyinä veron eräpäivänä.

9 §

Maksun suoritusajankohta

Vero katsotaan maksetuksi veronkantoviranomaiselle silloin, kun:

- 1) tilisiirto valtion tilille on veloitettu maksajan tililtä;
- 2) maksaja saa tositteen valtion tilille tapahtuneesta tilillepanosta; tai
- 3) maksaja saa tositteen veronmaksuja vastaanottavan maksupaikan kassalta.

Ulkomailla suoritettu vero katsotaan eräpäivänä maksetuksi, jos se on kirjattu veronkantoviranomaisen tilille viimeistään viikon kuluessa eräpäivästä. Tätä myöhemmin veronkantoviranomaisen tilille kirjattu verosuoritus katsotaan maksetuksi kirjauspäivänä, jollei verovelvollinen näytä tai asiakirjojen perusteella voida todeta maksupäivän olleen tätä aikaisempi.

10 §

Maksaminen maksu- tai eräpäivän jälkeen

Maksupäivän tai eräpäivän jälkeen maksetulle verolle lasketaan viivästysseuraamukset siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään.

Jos maksuunpannun veron viivästysseuraamuksia ei ole suoritettu veron maksamisen yhteydessä, viivästysseuraamusten johdosta maksamatta jäänyt osa verosta ja sille lasketut viivästysseuraamukset kannetaan erikseen. Jos oma-aloitteisesti maksettavan veron viivästysseuraamuksia ei ole suoritettu veron

maksamisen yhteydessä, kannetaan viivästysseuraamukset erikseen.

11 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset veron maksamisesta

Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään verojen kanto- ja maksuajat tai eräpäivät sekä kantoerien lukumäärän ja eräjaon perusteet, jollei muussa laissa tai sen nojalla muuta säädetä.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä maksamisen yhteydessä ilmoitettavista tiedoista sekä ilmoittamisessa ja maksamisessa noudatettavasta menettelystä.

3 luku

Maksujen siirto veronkantoviranomaiselle

12 §

Maksujen siirtoajankohta

Valtion maksuliikepankit siirtävät kunakin päivänä vastaanottamansa verovarot veronkantoviranomaisen tilille siten kuin valtion maksuliikkeen hoitamisesta tehdyn sopimuksen yhteydessä on sovittu.

Muut kuin 1 momentissa tarkoitetut rahalaitokset siirtävät kunakin päivänä vastaanottamansa verovarot päivittäin veronkantoviranomaisen tilille viimeistään maksamista seuraavana sellaisena arkipäivänä, jona rahalaitos on yleisölle avoinna. Jos rahalaitos ei maksupäivänä ole yleisölle avoinna, varat on siirrettävä asianomaiselle tilille viimeistään tätä seuraavana toisena rahalaitoksen aukiolo-päivänä.

Muut veronmaksuja vastaanottavat maksupaikat siirtävät vastaanottamansa verovarot veronkantoviranomaisen tilille valtiovarainministeriön asetuksella säädettävänä ajankohdana.

13 §

Menettely maksuja siirrettäessä

Rahalaitosten ja muiden veronmaksuja vas-

taanottavien maksupaikkojen on toimitettava vastaanottamistaan ja veronkantoviranomaisen tilille siirtämistään verovaroista tiedot, joiden avulla maksut voidaan yksilöidä ja kirjata verovelvollisen hyväksi.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä verovarojen siirtämismenettelystä ja siirtämisen yhteydessä ilmoitettavista maksuja koskevista tiedoista.

14 §

Korvaus tietojen toimittamisesta ja viivästyskorko

Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään korvauksesta, joka maksetaan rahalaitoksille veroja koskevien tietojen vastaanottamisesta ja toimittamisesta.

Jos rahalaitos laiminlyö verovarojen siirtämisen veronkantoviranomaisen tilille määräajassa, sen on suoritettava vuotuista viivästyskorkoa viivästysajalta korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

4 luku

Maksun tai muun suorituksen käyttäminen veron suorituksiksi

15 §

Maksuunpannun veron suoritusjärjestys

Maksuvelvolliselta kannetut tai perityt varat käytetään maksuunpannun veron suorituksiksi seuraavassa järjestyksessä:

- 1) maksunlykkäyskorko;
- 2) viivekorko tai jäämämaksu ja viivästyskorko;
- 3) veronlisäys tai viivästyskorkoa vastaava korko;
- 4) veronkorotus;
- 5) vero;
- 6) jäännösveron korko tai maksettava yhteisökorko.

Jos vero kannetaan useammassa kuin yhdessä erässä, varat käytetään ensisijaisesti ensiksi erääntyneelle maksamatta olevalle

erälle, jollei ole ilmeistä, että maksuvelvollinen on tarkoittanut ne muun erän maksuksi.

Jos veron perintään sovellettavassa muussa laissa suorituksen käyttämisestä säädetään 1 momentista poikkeavasti, noudatetaan näin perityn määrän käsittelyssä asianomaisen lain säännöksiä. Muut kuin edellä tässä momentissa tarkoitetut samaa veroa koskevat maksut ja muut suoritukset voidaan käyttää 1 momentin mukaisesti.

16 §

Oma-aloitteisen veron suoritusjärjestys

Maksu käytetään ensin oma-aloitteisen veron ja sen jälkeen veronlisäyksen suorituksiksi. Jos suorituksesta ei ilmene, mitä oma-aloitteista veroa on maksettu, tai jos maksu ei riitä oma-aloitteisten verojen täysimääräiseksi suorittamiseksi taikka jos veroa on suoritettu enemmän kuin maksaja on ilmoittanut, maksu käytetään seuraavassa järjestyksessä:

- 1) vero, jolla on useita veronsaajia;
- 2) työnantajan sosiaaliturvamaksu;
- 3) arvonlisävero;
- 4) muu valtiolle tuleva vero.

Vero katsotaan suoritetuksi verovelvollisen aloitteesta, jos maksu on suoritettu viimeistään sitä päivää edeltävänä päivänä, jona veron maksuunpanosta tehdään päätös. Maksuunpanon päätöspäivänä tai sen jälkeen suoritettu maksu katsotaan maksuunpannun veron suorituksiksi.

17 §

Yksilöimättömän maksun käyttäminen

Veron suorituksiksi tarkoitettu yksilöimätön maksu käytetään samassa järjestyksessä kuin 27 §:ssä tarkoitettu kuitattava veronpalaus. Vastaavasti menetellään, jos verovelvolliselta peritään samalla kertaa useita veroja tai veroeriä.

18 §

Kertyneen veron käyttäminen uudelleen maksuunpannun veron suorituksiksi

Jos verotus tai veroviranomaisen toimitta-

ma maksuunpano on palautettu uudelleen toimitettavaksi tai siirretty eri veroviranomaisen käsiteltäväksi taikka jos verotuskunta on muuttunut, kertynyt vero käytetään uudelleen toimitetun verotuksen perusteella maksuunpannun veron suorituksiksi. Kertyneen veron sille osalle, joka käytetään uuden veron suorituksiksi, ei makseta korkoa. Verolle kertyneistä viivästysseuraamuksista käytetään uuden veron suorituksiksi vain se osa, jota maksuvelvolliselta ei olisi peritty, jos kumottu vero olisi ollut yhtä suuri kuin uusi vero.

Jos verovelvolliselle on määrätty valtionveroa tai samasta tulosta kunnallisveroa kahdessa tai useammassa kunnassa ja muutoksen johdosta pysytetään voimassa muu vero kuin minkä verovelvollinen on maksanut tai minkä suorituksiksi ennakkoja on käytetty, korkoa ei makseta sille osalle palautettavaa veroa, joka käytetään voimaan jätetyn veron suorituksiksi.

Kertynyt vero käytetään uudelleen maksuunpannulle verolle ennen veronkuittausta.

19 §

Ulkomailta Suomeen siirretyn veron käyttäminen

Kun Suomeen on vieraasta valtiosta siirretty sellaista veroa tai veron ennakkoa, jota ei ole käytetty verovelvollisen verotusmenettelystä annetun lain mukaisten verojen vähennykseksi vastaavasta tulosta toimitetussa verotuksessa, siirretyt varat käytetään tässä verotuksessa jäännösveron tai muun kannossa maksettavaksi jääneen määrän suorituksiksi. Verolle ei peritä siirrettyjä varoja vastaavalta osalta verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettua jäännösveron korkoa eikä maksettavaa yhteisökorkoa. Korkoja ei peritä myöskään myöhemmin maksun yhteydessä.

Ulkomailta siirretty vero käytetään jäännösveron suorituksiksi ennen veronkuittausta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu toimenpide tehdään päivänä, jona verotus päättyy. Jos veroja käytetään verovuotta seuraavan vuoden jälkeen maksuunpantujen verojen suorituksiksi, päivä on kuitenkin veron maksuun-

panokuukautta seuraavan kuukauden viimeinen päivä.

20 §

Tarkemmat määräykset maksun tai suorituksen käyttämisestä

Verohallitus voi antaa määräyksiä menettelystä, jota noudatetaan maksun tai muun, veron suorituksiksi luettavan määrän käyttämisessä verovelvollisen veron suorituksiksi.

5 luku

Veron palauttaminen

21 §

Veronpalautuksen maksaminen

Veronkantoviranomainen maksaa veronpalautuksen asianomaiselle viipymättä sen jälkeen, kun oikeus palautuksen saantiin on ratkaistu ja kun 18 ja 19 §:ssä tarkoitetut toimenpiteet sekä veronkuittaukset on tehty.

Veronpalautus maksetaan euromääräisenä verovelvollisen ilmoittamalle pankkitilille.

Jos verovelvollinen on ilmoittanut palautuksen maksamista varten ulkomailta sijaitsevan pankin tilin, verovelvollinen vastaa kuluista, jotka ulkomailta sijaitseva pankki perii palautuksen maksamisesta. Jos pankkitiliä ei ole ilmoitettu, palautus maksetaan Verohallituksen määräämää menettelyä noudattaen.

Veronpalautus ja sille maksettava korko vanhentuvat viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen vuoden alusta lukien, jona palautusta koskeva päätös on tehty. Veronkantoviranomainen voi erityisistä syistä asianosaisen pyynnöstä palauttaa vanhentuneen palautuksen.

22 §

Korkokanta palautusta maksettaessa

Jos veroa palautettaessa on lain mukaan

maksettava korkoa, se lasketaan, jollei asianomaisessa verolaissa toisin säädetä, vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

23 §

Palautuksen siirtäminen

Verovelvollinen ei voi veronkantoviranomaista sitovasti siirtää toiselle oikeuttaan veronpalautukseen.

24 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset veron palauttamisesta

Palautusten maksuajankohdista säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

Verohallitus voi antaa määräyksiä palautusmenettelystä ja palautuskoron laskemisesta.

6 luku

Veronkuittaus

25 §

Veronkuittaus

Veronkantoviranomainen kuittaa veronpalautuksen verojäämän suoritukseksi, jos tässä luvussa säädetty kuittauksen edellytykset ovat olemassa. Veronkuittaus toimitetaan myös sellaisen verojäämän suoritukseksi, josta tai jonka osasta palautuksen saaja on määrätty vastuuvolliseksi.

26 §

Veronkuittauksen esteet

Veronkuittausta ei toimiteta vanhentuneen veron suoritukseksi.

Veronkuittaukseen ei käytetä:

- 1) myöhästyneenä suoritettua ennakon täydennysmaksua;
- 2) erehdyksessä suoritettua veroa;
- 3) veronpalautusta, joka aiheutuu verosta vapauttamisesta;
- 4) veronpalautusta, jota vastaavat varat on suoritettu jako-osuutena verovelvollisen konkurssipesästä;
- 5) veronpalautusta tai sen osaa, joka siirretään vieraalle valtiolle;
- 6) palautettavaa verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä tarkoitettua laiminlyöntimaksua.

Veronpalautuksen saajan konkurssi tai veronpalautuksen ulosmittaus eivät estä veronkuittauksen toimittamista.

27 §

Verojäämien kuittausjärjestys

Jos verojäämänä on useita eri veroja eikä palautus riitä niiden kaikkien suoritukseksi, palautuksella kuitataan sitä veroa, joka vanhenee ensimmäisenä.

Samana vuonna vanhentuvien verojen kesken noudatetaan seuraavaa kuittausjärjestystä:

- 1) verotusmenettelystä annetun lain 1 §:n 2 momentissa tarkoitettut verot ja maksut sekä ennakkoperintälain ja sairausvakuutuslain (364/1963) nojalla maksuunpantu ennakko tai muu määrä;
- 2) työnantajan sosiaaliturvamaksu;
- 3) kiinteistövero;
- 4) muut valtiolle tulevat verot;
- 5) metsänhoitomaksu;
- 6) suhdannetalletus.

Virka-apusopimuksen nojalla Suomessa perittävänä olevat ulkomaan verot sekä verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä tarkoitettu tiedonantovelvolliselle määrätty laiminlyöntimaksu kuitataan viimeisinä.

28 §

Veronkuittauspäivä

Veronkuittauspäivä on päivä, jona veron-

kantoviranomainen saa tiedon palautuksesta. Kun verojäämän suoritukseksi kuitataan palautettavaa ennakkoa, veronkuittauspäivä on päivä, jona verotus on päättynyt.

29 §

Korot veronkuittauksessa

Veronkuittauksista toimitettaessa lasketaan palautukselle korko sekä verojäämälle viivästysseuraamukset veronkuittauspäivään.

30 §

Veronkuittauksesta ilmoittaminen

Veronkantoviranomainen ilmoittaa toimitetusta kuittauksesta verovelvolliselle ja, jos kuittaukseen on käytetty verosta vastuussa olevan palautusta, myös verosta vastuussa olevalle. Kuittausilmoitukseen liitetään muutoksenhakuosoitus.

Jos erityiset syyt niin vaativat, asianosaiselle on annettava tilaisuus selvityksen esittämiseen ennen kuittamista.

31 §

Ilmoitus ulosottomiehelle

Veronkantoviranomainen ilmoittaa ulosottomiehelle perittävänä olevan verojäämän kuittauksesta viipymättä ulosottomiehelle.

32 §

Muutoksenhaku veronkuittaukseen

Veronkuittaukseen oikaisuvaatimuksen veronkantoviranomaiselle voi tehdä verovelvollinen tai, jos kuittaukseen on käytetty verosta vastuussa olevan palautusta, myös verosta vastuussa oleva, joka katsoo toimitetun veronkuittauksen aiheettomaksi tai virheelliseksi.

Jos veronkuittaus todetaan aiheettomaksi

tai virheelliseksi, veronkantoviranomaisen on maksettava asianomaiselle takaisin liikaa kuitattu määrä säädetyine korkoineen.

Verovelvollinen tai 1 momentissa tarkoitettu verosta vastuussa oleva, joka ei tyydy veronkantoviranomaisen päätökseen veronkuittauksen oikaisua koskevassa asiassa, saa hakea siihen muutosta hallinto-oikeudelta.

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhakuun sovelletaan verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ää.

33 §

Tarkemmat määräykset veronkuittauksesta

Verohallitus voi antaa määräyksiä veronkuittauksessa noudatettavasta menettelystä.

7 luku

Verojen perintä

34 §

Perintäkeinot

Veronkantoviranomaisen on lähetettävä verojäämä ulosottoin perittäväksi. Ulosottoon sovelletaan tällöin, mitä verojen perimisestä ulosottoin säädetään.

Verojäämästä voidaan ennen ulosottoon lähettämistä ja ulosottoasian vireilläolon päätyttyä lähettää vero- tai maksuvelvolliselle maksumuistutus.

Ulosottoon lähettämisen sijasta tai sen ohella veronkantoviranomainen voi ryhtyä 35 §:ssä tarkoitettuihin erikoisperintätoimiin tilanteissa, joissa maksamatta jätetyn määrän kertyminen ei edellytä ulosottoa tai jotka muutoin edellyttävät erityistoimenpiteitä.

35 §

Erikoisperintätoimet

Veronkantoviranomainen voi verojen peri-

miseksi erikoisperintätoimena muun muassa:

- 1) selvittää verovelvollisen maksukykyä ja tarkoituksenmukaista perintäkeinoa;
- 2) ryhtyä verojen maksujärjestelyyn;
- 3) hakea verovelvollinen konkurssiin;
- 4) käyttää puhevaltaa konkurssissa, sulautumisessa, jakautumisessa, kiinteistön pakko- huutokaupassa, julkisessa haasteessa, yrityksen saneerausmenettelyssä ja yksityishenkilön velkajärjestelyssä sekä muissa näihin rinnastettavissa tilanteissa;
- 5) ryhtyä tarvittaviin oikeudenkäynteihin;
- 6) ryhtyä turvaamistoimiin;
- 7) pyytää ja antaa kansainvälistä virka-apua siitä erikseen säädetyllä tavalla;
- 8) verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain (1346/1999) 21 §:n mukaisesti ilmoittaa verojämiä koskevia tietoja julkaistaviksi.

Veronkantoviranomaisen on viipymättä ilmoitettava ulosottoviranomaiselle erikoisperintätoimesta, joka saattaa aiheuttaa muutoksia veron ulosotoperintään.

36 §

Suostumuksen antaminen ulkomailla toimeenpantavaan velkajärjestelyyn tai yrityssaneeraukseen

Silloin kun Suomen veronkantoviranomainen on pyytänyt virka-apua veron perimiseksi ulkomailla Suomen ja vieraan valtion välillä virka-avusta veroasioissa tehdyn kansainvälisen sopimuksen, Euroopan yhteisön antaman säädöksen tai muun säädöksen nojalla, veronkantoviranomaisella on oikeus muun säännöksen estämättä suostua virka-apua antavan valtion säännösten mukaiseen tai vapaaehtoiseen velkajärjestely- tai yrityssaneerausmenettelyyn, jos virka-apua antavan valtion veroihin voidaan soveltaa näitä menettelyjä.

37 §

Perintätoimista luopuminen

Veronkantoviranomainen voi olla ryhty-

mättä verojen perintään tai keskeyttää perinnän, jos sen ei arvioida johtavan tulokseen. Perintä kuitenkin aloitetaan tai keskeytettyä perintää jatketaan tilanteessa, jossa sen voidaan olettaa johtavan tulokseen.

Perimismahdollisuuksien toteamiseksi veronkantoviranomaisen on selvitettävä verotai maksuvelvollisen tuloihin, varallisuuteen ja olinpaikkaan liittyviä sekä muita perintään vaikuttavia seikkoja.

38 §

Tarkemmat määräykset verojen perinnästä

Verohallitus voi tarvittaessa antaa tarkempia määräyksiä verojen perintään liittyvästä menettelystä ja perimistoimien täytäntöönpanosta.

8 luku

Vastuu verosta

39 §

Vastuuvollinen

Vero- tai maksuvelvolliselta tämän lain nojalla kannettavasta verosta ovat kuin omasta verostaan vastuussa:

- 1) avoimen yhtiön yhtiömies;
- 2) kommandiittiyhtiön vastuunalainen yhtiömies;
- 3) kuolinpesän osakas;
- 4) yhteisetuuden osakas osuuttaan vastaavalta osalta.

Konkurssipesä vastaa konkurssipesän varallisuuteen kuuluvasta kiinteistöstä konkursin alkamisvuotta seuraavilta vuosilta määrätystä kiinteistöverosta.

Jos kiinteistö on hankittu yhtiön tai muun perustettavan yhteisön lukuun, yhtiö tai muu yhteisö vastaa kiinteistöstä määrätystä kiinteistöverosta siltä vuodelta, jona yhteisö on merkitty asianomaiseen rekisteriin.

Osakeyhtiö tai osuuskunta vastaa niin kuin omasta verostaan ennen sen rekisteröimistä harjoitetusta toiminnasta sen puolesta toimineille määrätystä verosta.

Edellä 1—4 momentissa tarkoitettuja vastuusäännöksiä sovelletaan, jollei verolainsäädännössä vastuusta toisin säädetä.

40 §

Vastuuseen määrääminen

Vero määrätään vero- tai maksuvelvollisen ja siitä vastuussa olevien yhteisvastuullisesti maksettavaksi. Vastuussa olevat merkitään veroviranomaisen verotus- tai maksuunpanopäätökseen taikka vero- tai maksulippuun.

Jollei 1 momentissa tarkoitettua merkintää vastuusta ole tehty, veroviranomaisen on varattava vastuuseen määrättävälle tilaisuus tulla kuulluksi ja tehtävä erillinen päätös tämän määräämisestä vastuuseen veron maksamisesta yhteisvastuullisesti vero- tai maksuvelvollisen kanssa.

Jos muualla verolaissa säädetään 1 ja 2 momentissa säädetyistä poikkeavasti, noudatetaan sen lain säännöksiä.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä vastuuseen määräämisessä noudatettavasta menettelystä.

41 §

Muutoksenhaku vastuumääräykseen

Vastuumääräyksen oikaisemisesta ja muutoksenhausta on voimassa, mitä verotusta koskevasta oikaisusta ja muutoksenhausta säädetään. Edellä 40 §:n 2 momentissa tarkoitettuun vastuuta koskevaan päätökseen saadaan kuitenkin aina hakea muutosta hallinto-oikeudelta 60 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Haettaessa muutosta veronsaajan puolesta aika on kuitenkin 30 päivää päätöksen tekemisestä.

9 luku

Kansainvälinen verovarojen siirtäminen

42 §

Toimivalta

Verohallitus tai sen määräämä veronkan-

toviranomainen voi siirtää ennakkoja tai muita verovaroja vieraalle valtiolle sellaisen kansainvälisen sopimuksen määräysten nojalla, jonka tarkoituksena on välttää veron ennakon periminen useammassa kuin yhdessä valtiossa tai säännellä verovarojen siirtäminen valtioiden kesken (*veronkantopimus*).

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä verovarojen siirtämistä koskevasta menettelystä.

43 §

Siirrettävät verovarot

Verovaroja voidaan siirtää vieraaseen valtioon seuraavissa tilanteissa tai siirto voi kohdistua seuraaviin eriin:

1) ennakkoperintälain nojalla ennakonpidätyksinä kertyneet varat;

2) verotusmenettelystä annetun lain 50 §:ssä tarkoitettu ennakonpalautus ja 76 §:ssä tarkoitettu verotuksen muutoksen johdosta palautettava määrä;

3) rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (627/1978) mukainen lähdeveron palautus;

4) veron määrä silloin, kun Suomi luopuu tulon verottamisesta Suomen ja vieraan valtion välillä kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn kansainvälisen sopimuksen nojalla.

44 §

Palautusilmoitus ja maksamisen lykkääminen

Jos ennakkoperintälain, verotusmenettelystä annetun lain tai rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain mukainen palautus ilmeisesti aiheutuu veronkantopimuksen tai verosopimuksen soveltamisesta, palautuksesta on ilmoitettava asianomaisen vieraan valtion viranomaiselle, ja sen maksattamista on lykättävä siten kuin veronkantopimuksessa määrätään.

Jos verosopimuksen nojalla tulon verottamisesta luovutaan Suomessa, palautusta on lykättävä siten kuin veronkantopimuksessa määrätään.

45 §

Verovarojen siirtämisen edellytykset

Varojen siirtämisen edellytyksenä on, ettei siirrettäviä varoja ole verosopimuksen nojalla käytetty Suomessa toimitetussa verotuksessa verovelvollisen verojen suorituksiksi ja että ne voidaan käyttää verovelvollisen verojen suorituksiksi toisessa sopimusvaltiossa.

Ennakonpidätyksinä kertyneet varat voidaan siirtää toisen sopimusvaltion viranomaisen pyynnöstä verotusmenettelystä annetun lain 49 §:ssä tarkoitettua verotuksen päättämistä odottamatta silloin, kun on ilmeistä, että veronkantosopimuksessa ja verosopimuksessa määrätty edellytykset varojen siirtämiselle ovat olemassa ja ennakonpidätykset voitaisiin verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettuihin tavoin lukea verovelvollisen hyväksi Suomessa.

Jos 1 momentissa säädetyt edellytykset ovat olemassa, verotusmenettelystä annetun lain 50 §:ssä tarkoitettu ennakonpalautus ja 76 §:ssä tarkoitettu verotuksen muutoksen johdosta palautettava määrä sekä rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verotamisesta annetun lain mukainen lähdeveron palautus on siirrettävä vieraan valtion viranomaisen pyynnöstä asianomaiselle viranomaiselle.

46 §

Suomeen siirretyn veron palauttaminen

Verovelvolliselle palautetaan vieraasta valtiosta Suomeen siirretty vero tai veron ennakko, jota ei ole käytetty verovelvollisen verojen suorituksiksi tai tässä laissa tarkoitettuun veronkuittaukseen.

10 luku

Erinäiset säännökset

47 §

Pienin kannettava ja palautettava määrä

Jos kannettava tai perittävä määrä on pienempi kuin 10 euroa, sitä ei kanneta tai peritä. Jos maksuvelvolliselle olisi alle 17 euron määrän kantamiseksi erikseen lähetet-

tävä vero- tai maksulippu, määrä jätetään kantamatta.

Jos viranomaiselle tai maksuvelvolliselle taikka jollekin muulle asianosaiselle sattuneen laskuvirheen tai muun erehdyksen johdosta tai muusta syystä veroa on peritty vähemmän tai palautettu enemmän kuin mitä olisi pitänyt ja erotus on 1 momentissa säädettyä määrää pienempi, se jätetään perimättä. Perimiseen voidaan kuitenkin ryhtyä, jos saman maksuvelvollisen virhesuoritukset ovat lukuisia tai perimiseen on muutoin erityistä aihetta.

Pienin palautettava määrä on 5 euroa.

48 §

Aiheeton suoritus

Aiheettoman suorituksen palauttamista haetaan Verohallituksen määräämältä veronkantoviranomaiselta. Muutoin toteamansa aiheettoman suorituksen veronkantoviranomaisen palauttaa hakemuksetta. Alle 5 euron suoritusta ei palauteta.

49 §

Määräaikojen laskeminen

Jos veron erä- tai maksupäivä tai veronpalautusten maksupäivä on pyhäpäivä, vapunpäivä tai arkilauantai, saa maksettavan tai palautettavan määrän suorittaa ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen. Sama on voimassa, jos eräpäivä tai viimeinen maksupäivä on päivä, jona pankkien yleisesti keskinäisissä maksuissaan käyttämät maksujärjestelmät säädöskokoelmassa julkaistavan Suomen Pankin ilmoituksen mukaan eivät ole käytössä.

50 §

Tiedoksianto

Veroviranomaisen tämän lain nojalla tekemät päätökset annetaan tiedoksi asianosaisille hallintolain (434/2003) 59 §:ssä tarkoitettuna tavallisena kirjeenä tai sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 18 §:n tarkoitettuna todisteellisena sähköisenä tiedoksiantona.

51 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä
elokuuta 2005.

Tällä lailla kumotaan 11 päivänä elokuuta
1978 annettu veronkantolaki (611/1978) sii-
hen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Naantalissa 5 päivänä elokuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

N:o 610

L a k i

valmisteverotuslain 36 §:n muuttamisesta

Annettu Naantalissa 5 päivänä elokuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun valmisteverotuslain (1469/1994) 36 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 392/2000, seuraavasti:

36 §

Rahalaitoksen on suoritettava kunakin päivänä vastaanottamansa verovarot päivittäin tullilaitoksen tilille viimeistään maksupäivää seuraavana sellaisena arkipäivänä, jona rahalaitos on yleisölle avoinna. Jos verovaroja ei ole suoritettu valtion talousarviosta annetun

lain (423/1988) 13 a §:n 1 momentissa säädetyin tavoin tullilaitoksen tilille, rahalaitoksen on maksettava viivästyskorkoa siten kuin veronkantolaissa (609/2005) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä elokuuta 2005.

Naantalissa 5 päivänä elokuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

N:o 611

Laki

ajoneuvoverolain muuttamisesta

Annettu Naantalissa 5 päivänä elokuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 30 päivänä joulukuuta 2003 annetun ajoneuvoverolain (1281/2003) 64 §,
muutetaan 52 §:n 1 momentti ja 62 §:n 1 momentti sekä
lisätään 62 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

52 §

Muutoksenhaun johdosta maksettava korko

Jos vero on muutoksenhaun tai oikaisun johdosta kumottu taikka veroa on alennettu, asianomaiselle on maksettava takaisin liikaa suoritettu määrä sekä sille vuotuista korkoa veron maksupäivästä sen mukaan kuin veronkantolaisissa (609/2005) säädetään.

määsmäärä on 10 euroa lukuun ottamatta tämän lain 20 §:n mukaista ajoneuvoveron lisämaksuunpanoa. Veroa palautetaan, jos palautettava määrä on viisi euroa tai sen yli. Alle viiden euron palautus voidaan siirtää seuraavan maksuunpanon hyvitykseksi.

Ajoneuvoveron maksuunpanoon, perintään ja palauttamiseen ei sovelleta veronkantolain 47 §:ää.

62 §

Pienin perittävä, maksuunpantava ja palautettava määrä

Maksuunpantavan ajoneuvoveron vähim-

Naantalissa 5 päivänä elokuuta 2005

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä elokuuta 2005.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

N:o 612

Valtioneuvoston asetus**rikesakkorikkomuksista annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty oikeusministeriön esittelystä, *muutetaan* rikesakkorikkomuksista 21 päivänä toukokuuta 1999 annetun asetuksen (610/1999) 2 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 1038/2001, sekä *lisätään* asetukseen uusi 13 d § seuraavasti:

2 §

Rikesakon suuruus

Rikesakon suuruus on 10, 20, 35, 50, 60, 70, 85, 100 tai 115 euroa sen mukaan kuin jäljempänä säädetään.

13 d §

Vesiliikennettä koskevat rikkomukset

Vesiliikennelain (463/1996), vesiliikenneasetuksen (124/1997) tai veneliikenneasetuksen (152/1969) rikkomisesta voidaan määrätä rikesakko seuraavasti:

1) vesikulkuneuvon kuljettajalle vesiliikennelain 5 §:n 2 momentissa säädetyn vesiliikennemerkillä tai valo-opasteella ilmaistun määräyksen, kiellon tai rajoituksen muusta kuin tämän pykälän 2 kohdassa tarkoitetusta rikkomisesta 35 euroa;

2) vesikulkuneuvon kuljettajalle suurimman sallitun nopeuden ylityksestä, jonka määrä on enintään suurin sallittu nopeus, 60 euroa;

3) vesikulkuneuvon kuljettamisesta ilman vesiliikennelain 13 §:ssä tai sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitettuja asiakirjoja, jotka on pidettävä mukana vesikulkuneuvon käytössä ollessa taikka tällaisten asiakirjojen esittämisen laiminlyömisestä asetetussa määräajassa 20 euroa;

4) vesikulkuneuvon kuljettamisesta vesiliikennelain 15 §:n nojalla annettujen alueellisten kieltojen tai rajoitusten vastaisesti 35 euroa;

5) moottoriveneen omistajalle veneliikenneasetuksen 7 §:ssä tarkoitetun moottoriveneen asetuksen 7 a §:ssä säädetyn rekisteröimisen laiminlyömisestä ennen käyttöönottoa tai asetuksen 10 §:ssä tarkoitetun rekisteriön tehtävän muutosilmoituksen tekemisen lai-

minlyömisestä säädetyssä määräajassa 35 euroa;

6) veneen omistajalle rekisteröidyn moottoriveneen jättämisestä varustamatta veneen todistuksen mukaisella tunnuksella veneliikenneasetuksen 11 §:ssä säädetyllä tavalla 35 euroa;

7) vesikulkuneuvon kuljettamisesta ilman vesiliikenneasetuksen 2 §:n 1 momentin 2—4 kohdassa tarkoitettuja varusteita 35 euroa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2005.

Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 2005

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

Lainsäädäntöneuvos *Lena Andersson*

N:o 613

Valtioneuvoston asetus**päiväsakon rahamäärästä annetun asetuksen 1 ja 7 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty oikeusministeriön esittelystä, *kumotaan* päiväsakon rahamäärästä 21 päivänä toukokuuta 1999 annetun asetuksen (609/1999) 1 §:n 2 momentin 5 kohta, *muutetaan* 1 §:n 1 momentti sekä *lisätään* 7 §:ään, sellaisena kuin se on asetuksessa 1037/2001, uusi 2 momentti seuraavasti:

1 §

Keskimääräinen kuukausitulo

Sakotettavan keskimääräinen kuukausitulo lasketaan puhtaasta ansio- ja pääomatulosta. Keskimääräiseen kuukausituloon luetaan lisäksi tuloverolain (1535/1992) 33 a—33 c §:n nojalla verovapaa osinkotulo ja 33 d §:ssä tarkoitettu muu verovapaa tulo.

7 §

Sakon vähin kokonaisrahamäärä

Vesiliikennelaisissa (463/1996) tai sen nojalla annetuissa säännöksissä säädetyn suurimman sallitun nopeuden ylityksestä tuomitettavan sakon vähin kokonaisrahamäärä vesikulkuneuvon kuljettajalle on 60 euroa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2005.

Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 2005

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*Lainsäädäntöneuvos *Lena Andersson*